

Gavn for den paagældende Menighed“. Disse Akademikere er altsaa i ethvert Tilfælde efter Venstres og Konservatives Mening og ogsaa efter Kirkeministerens, netop fordi de har, som jeg udtrykte det, og som Kirkeministeren citerede, en vis Portion Jura eller en vis Portion Matematik, kvalificerede til at søge Embede som Præst i Folkekirken. Det er det, man erklærer. Den ærede Ordfører for Venstre gjorde en lille og ret karakteristisk Tilføjelse. Saa vidt jeg erindrer, lød denne Tilføjelse: naar de har haft den kristelige Oplevelse. Men lad os nu være enige om, at det Begreb kan vi ikke diskutere i denne Sag, det er noget af en saa speciel aandelig Natur, at det egentlig ikke kommer ind, under Lovgivervirksomheden. Vi maa ønske, at de har det alle sammen, men jeg tror egentlig, at man gør galt værre ved at flytte de paagældende op i § 1. Thi derved siger man for det første: En Embedseksamen med de hidtil for nødvendige ansete Sprog, Græsk og Hebraisk, er ikke længer nødvendig for at blive Præst. Jeg indkasserer i og for sig denne Indrømmelse med Tilfredshed. Dernæst siger man, at de paa Grund af deres akademiske Uddannelse, altsaa paa Grund af de Kundskaber, de har faaet, juridiske Kundskaber, matematiske Kundskaber, hvad det nu er, og den almindelige Dannelse, de har faaet ved et Universitetsstudium, er kvalificerede til at blive Præster — idet jeg altsaa ser bort fra Venstres Ordførers Udtalelse om den indre Oplevelse — og til at søge Præsteembeder i Folkekirken. Andre Lægmænd, som ikke har denne Uddannelse, kan nøjes med, om jeg saa maa sige — det maa det jo være, naar man flytter Akademikerne op i § 1, det er de særlig udvalgte —, en Bispeattest for, at de gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv i fremtrædende Grad har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegeringen, og at deres Ansættelse vil være til Gavn for den paagældende Menighed. Jeg er noget i Tvivl om, hvem jeg mest skal beklage, om jeg skal beklage Akademikerne mest, hvis Embedseksamen jævnstilles med dette, at en Mand gennem sit Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv i fremtrædende Grad har vist sig i Besiddelse af de og de Egenskaber, eller om jeg skal beklage Kirken mest, der sætter dette Arbejde paa en saa ringe Plads, at det sættes under det at have en akademisk Embedseksamen. Jeg tror alligevel, at man skal betænke sig en Gang til, før man gør denne Adskillelse, og tænke over de Konsekvenser, det kan

faa. Men, som sagt, ønsker Flertallet i denne Sal og ønsker Flertallet i Udvalget at faa Embedseksamen fra Københavns Universitet i Jura eller Matematik placeret saaledes i en Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, har jeg ikke noget derimod.

Saa vil jeg gerne gøre en lille Bemærkning til den ærede Ordfører for det radikale Venstre. Han fandt, at der i min Udtalelse om, at Loven om Lægmænds Adgang til Præsteembeder lukkede til i den ene Side uden at lukke op i den anden, var en Modsigelse. Saaledes har jeg heller ikke sagt. Hvis det ærede Medlem vil læse min Udtalelse igennem, saaledes som den nu foreligger i Fortrykket, vil han se, at jeg har sagt: uden i *tilstrækkelig Grad* at lukke op i den anden Side. Thi det er det, jeg mener: den blotte Eksistens af denne Lov lukker faktisk for Tilgangen af akademisk uddannede Teologer, og det, det gælder om, er nu at give denne Lov en saadan Form, at den lukker op i saa høj Grad for Ikke-Teologers Adgang til Præsteembederne, at man kan gøre sig Haab om, at Præstemangelen kan blive afhjulpet.

S. Rasmussen: Det kan jo ikke andet end glæde mig, at nogle af de Tanker, som jeg i Fredags fremdrog om en eventuel Omflytning af de Mænd, der er Tale om i den første og den anden Paragraf, har fundet Tilslutning, som jeg nu hører, baade fra Ministerens og fra Venstres Side og tillige hos den socialdemokratiske Ordfører her i Tinget, naturligvis med mange Betæneligheder. Jeg gjorde mig den Dag til Talsmand for, at dette overvejedes i Udvalget, og jeg kan ikke se andet trods alle de Betæneligheder, der nu blev fremdraget, end at det kan være rigtigt at gøre det ogsaa netop ud fra den Betragtning, at en Mand, som har taget en Eksamen ved Universitetet og nu bestemmer sig til at gaa over i Præstevirksomheden, maa have et stærkt Kald til at gaa over i denne Virksomhed. Jeg maa indrømme overfor den ærede socialdemokratiske Ordfører, at jeg var forleden, ligesom jeg er det i Dag, opmærksom paa det Forhold, som for mig vejer betydeligt, at den Mand, som ikke har den teologiske Embedseksamen, og som dog søger ind i Præstevirksomheden, har i sit Liv og i sin Gerning vist, at han kunde udrette noget i Kirkens Arbejde. Man maa heller ikke se bort fra, at vedkommende skal have Biskoppens Anbefaling, og jeg maa jo gaa ud fra, at naar en Biskop giver en saadan Mand sin Anbefaling, maa